

Forfatter: Bording, Anders

Titel: Kunde nogen ting forhindre

Citation: Bording, Anders: "Kunde nogen ting forhindre", i Bording, Anders: *Digte. - 1984*, udg. af ERIK SØNDERHOLM , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1984-86, s. 252.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bording01val-shoot-workid115727/facsimile.pdf> (tilgået 17. juni 2021)

Anvendt udgave: Digte. - 1984

[23]

5.
 Hvi tøffver du Langt offver tiden
 Din blæge Søster er alt klar
 Oc haar afflefflet Lenge siden
Endymion udsoffvet haar,
 Den Søde Lerche, Nogle gang
 Har Siungit ud med Liffelig Klang
 Sin Morgensang.

6.
 Kom Jlig Som der *Amors* Bue
 Dig Lærde først at Løbe Lett
 Dog faar du min Hyrdind att schue
 Det grønne Træ du glemmer Slett.

Ach Saa du kon den Ædle blom
 Hvad gielder det din Vogn da kom
 Fuld snart her om.

7.
 Dog Vill ieg dig Tillforn advare
 Fatt ey Till hende kjerlighed
 thi kom end alle Guders Skare
 For hendis gunst aff Himlen need
 Hun Lod dog ey forføre Sig
 Men holt det [som] hun idelig
 Har Loffvet mig.
Finis

148.

[20] *Daphnis* beklager sin fraverelse fra den Skønne *Galatbe*.

1.
 Kunde noget ting forhindre
 Den Vlychens Tyranni
 Som mig arme gjør Vfri
 Kunde Such och taare Lindre
 Lengsels nød ô *Galatbe*
 Som mig gjør i hiertit Vee,
 Ach daa Vilde ieg mig dømmne
 Salig och min Nød berømme.

2.
 Alt det Vand *Neptunus* drager
 Klariste *Nipsaa* dig fra
 Vilde ieg mig ønsche daa
 Att den Pine Som mig plager
 Kunde rett beklagis Saa
 Och engang een ende faa
 Men ô ney dett faar att bæris
 Som aff Himmelen beschieris.

3.
 Reyser ieg endschönt aff Landet
Galatbe Langt hen fra dig

Ach min Siel dog Jdelig
 Bliffve schall hos dig, ey andet
 Følger mig den Vey saa Lang
 End den Lengsels haarde tvang
 Som mig Vist aff dage tager
 Eller Snart tilbage drager.

4.
 Egen din ô ædle Pige
 Egen din ô Skønne Mø,
 Vill ieg baade Leff[v] och dø!
 Skulde ieg end Slet henvige
 Offver Salten haff och Sø
 Till den sidste Jordens ø
 Du med Smerte schalt dog Vanche
 Jnderlig udi min Tamche.

5.
 Naar alt det Som Sig beveger
 Vnder Voris *Horizont*
 Glemmer baade gott och ont
 Oc med Søffn Sig vederqvæger

[21]

Naar att *Titan* Skiuler Sig
 Offuer Jorden hastelig,
 Endelig schalt du mig Spørge
 Din fraverel[s'] att besørge.

6.

Klagetegn i Lind och Bøge
 Och hvert træ ieg kommer till
 Sørgelig ieg graffve Vill.
 Floderne Vill ieg forøge
 Med min Øynis graad och Vand
 Jndtill ieg ey mere kand

Himlen Sielff Sig træet schall høre
 Paa min nød och Redning giøre.

7.

Dog Vill Jeg for alting bede
 Lad din Klage Sorg och Væ
 Fare bort ð *Galatbe*
 Spørger ieg hen offver hede
 Dett dig Sorrig alt for hart
 Klemmer Ach da faar ieg snart
 Sorgen din til min att Slide
 Vill for dig och døden Lide.
Finis

I49.

[55] Till den Blide Soell
 at hun icke wille natten for hastelig fremkomme.

1.

Milde Soel hui lader du
 Natten komme frem
 Det er icke tid endau
 Till at driffue hiem
Sylvia den skionne
 Wilde nu først lønne
 Med Sin liffsalig klang
 Min middags brynde-sang.

2.

Er *Eons* da saa trett
 Er oc *Aethon* heed
 Har *Pyros* nu forgiett
 all sin fyrighed
 [56] Will ey *Pblegon* løbe
 Lenger for din Suøbe
 att du saa tidelig
 Till huile giffuer dig.

3.

Tøff en føie tid, oc woff
 End een liden heed
 Siden har du fri forloff
 Dig at putte ned
 Du well sielff skall sige
 Naar den smucke pige
 Sin Engeltunge rør
 at du forsnart henkiør.

4.

Trotz den Jomfru Skare fijn
Helicon beboer
 Trotz oc Eegen harpe din
 med de mange *Chor*
 Saadant ingen acter
 med de døde tacter
 oc Trillens lifflighed
 hun offuer Kunsten Ved.